

Sygn. akt VII Ka 775/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant st. sekr. sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale oskarżyciela publicznego asp. szt. Jacka Kępińskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014r.

sprawy P. S.

obwinionego o wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy Prawo o Ruchu Drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 6 czerwca 2014r., sygn. akt IX W 1632/14

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie przekazuje

Sygn. akt VII Ka 775/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny wyrokiem z dnia 6 czerwca 2014 r. sygn. akt IX W 1632/14

uniewinnił **P. S.** od popełnienia zarzucanego mu czynu z art.86§1 kw polegającego na tym, że w dniu 24.01.2014r. około godz. 11:55 w miejscowości W. na wysokości posesji (...) na drodze publicznej kierując samochodem marki M. (...) o nr rej (...) wykonując manewr omijania nie zachował szczególnej ostrożności poprzez nieupewnienie się co do możliwości wykonania bezpiecznie tego manewru, zmuszając tym samym jadącego z przeciwnego kierunku pojazd marki B. o nr rej (...) do zjechania na pobocze w wyniku czego pojazd uderzył w ogrodzenie, czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Powyższy wyrok zaskarżył oskarżyciel publiczny Komendant Miejski Policji w O. i zarzucił mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych (art.438 pkt. 3 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpow) przyjętych za podstawę wyroku, polegającą na przyjęciu, że obwiniony nie dopuścił się czynu zabronionego, pomimo wątpliwości wynikających z zeznań obwinionego oraz świadków.
2. obrazę przepisów prawa procesowego (art.438 pkt 2 kpk w zw. z art. 109§2 kpow), w szczególności art. 7 kpk w związku z art. 8 kpow , mającą bezpośredni wpływ na treść orzeczenia:

a/ poprzez pobieżną i wybiórczą analizę zebranego materiału dowodowego, wyjaśnień obwinionego P. S. i uznaniu ich za wiarygodne, podczas gdy stoją one w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym,

b/ poprzez nie uwzględnienie zeznań świadka J. W. wskazującego, iż dostrzegł stojący po lewej stronie drogi pojazd osobowy, następnie wyłaniający się z za niego pojazd ciężarowy.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie podnieść należy, że apelacja jest o tyle zasadna o ile z jej treści a przede wszystkim z analizy akt sprawy wynika potrzeba uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Przede wszystkim konieczne jest wnikliwe i precyzyjne przesłuchanie tak obwinionego jak i świadków zeznających w sprawie albowiem ich relacje tak z postępowania wyjaśniającego jak i rozprawy nie pozwalają na jasne i pewne ustalenie stanu faktycznego. Dotyczy to w szczególności twierdzeń T. G. i w konsekwencji stwierdzenia w jaki sposób przed, w trakcie i po zdarzeniu związanym z zachowaniem obwinionego kierowała ona swoim pojazdem. Zwłaszcza istotne jest określenie czy w momencie omijania jej samochodu przez pojazd kierowany przez P. S. samochód P. był w ruchu. Zauważyć przy tym należy, że w czasie rozprawy Sąd I instancji nie odczytał zeznań wymienionej z k.8 odw. a na te jej twierdzenia powoływał się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku -k.38.

Ponadto ponownej analizy wymaga ocena taktyki i techniki jazdy kierujących pojazdami związanymi z przedmiotowym zdarzeniem, w szczególności co do rozwijanych przez nich prędkości, odległości pomiędzy nimi oraz ich usytuowania pod kątem możliwości podejmowania bezpiecznych manewrów.

Bez wątpienia ma to istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i tym samym należy rozważyć czy wyjaśnienie takich okoliczności wymaga wiedzy specjalistycznej i w konsekwencji przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego. Wydaje się przy tym, że dokonanie stosownych oględzin przy wykorzystaniu zebranych materiałów znajdujących się w aktach sprawy winno pozwolić na wydanie takiej opinii.

Powyższe okoliczności nakazywały zatem uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania- art.437§2 kpk, art.438pkt.2-3 kpk.

Przy ponownym rozpoznaniu postępowanie winno być przeprowadzone z uwzględnieniem poczynionych uwag co winno pozwolić na trafne określenie kwestii odpowiedzialności P. S. za zarzucany mu czyn.